

An. III. Nr. 5.

Mai, 1936.

STÂNA

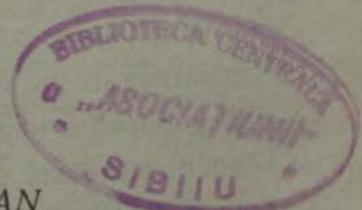
Revistă Profesională și de Cultură

Organ al Oierilor din
întreaga țară

*

MOTTO:

Doina e a noastră! Muntii
roi le dăm viață și le mărим
farmecul ce au! Noi cunoaștem
glasul tainic al izvoarelor! Noi ne-am înfrățit cu
bradul!

DIRECTOR:
NICOLAE MUNTEAN

*

„STÂNA”

ORGAN AL OIERILOR DIN INTREAGA TARĂ

APARE IN FIECARE LUNĂ

ABONAMENTE:

Pe un an	Lei 100
Pe 6 luni	" 60
Exemplarul	" 10

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
POIANA-SIBIULUI
JUDEȚUL SIBIU

CUPRINSUL:

Guvernul și asociațiile agricole	Nic. Muntean
Ziua de mâine	Dr. Ioan Dăncilă
Valorificarea lânii trebuie să se facă numai prin U. O.	Nic. Muntean
Hai la munte	Gh. Frătuțu
Scăldatul rațional al oilor	Traian Suciu-Sibianu
Faceți bucate bune	Nic. Muntean
Cântec	Măriuță D. Vulcan
Năzuință și înfăptuire	Leonte Ad. Grigorescu
Dela U. O.	* * *
Informațiuni	* * *
Știri din țară și străinătate	N. V.

MOTTO :

Doina e a noastră! Munților
noi le dăm viața și le mărим
farmecul ce au! Noi cunoaștem
glasul tainic al izvoarelor! Noi ne-am înfrățit cu
bradul!

Guvernul și asociațiile agricole.

Declarația dela Ploiești a dlui Gh. Tătărăscu,
Prim-Ministru

Nic. Muntean.

Cu ocazia desvelirii bustului lui I. G. Duca la Ploiești, în ziua de 23 Aprilie crt., dl Gh. Tătărăscu, șeful guvernului, a ținut un mare discurs, în care s'a ocupat de toate problemele, cari främântă azi viața țării noastre!

Cu această ocazie Primul Ministru a spus între altele privind programul de lucru al guvernului: „*vom desăvârși organizarea creditului țărănesc și prin concursul tuturor elementelor de răspundere ale vieții rurale, vom da o nouă impulsivitate cooperativelor de toate categoriile și asociațiilor agricole, în care vedem mijlocul cel mai eficace pentru transformarea agriculturii!*”

Dl Gh. Tătărăscu în calitatea ce deține de Prim sfetnic al Tronului și șef al guvernului ne asigură prin declarația făcută, că *va da o nouă impulsivitate asociațiilor agricole în cari vede mijlocul cel mai eficace pentru transformarea agriculturii.*

Este cert, că guvernul recunoaște însemnatatea asociațiilor agricole și este convins de rolul important ce ele îndeplinesc în cadrul vieții economice și sunt chemate să desăvârșească!

Cine își știe mai bine bucuriile, năcazurile sau lipsurile, de cât fiecare din noi în parte!?

La fel, cine cunoaște mai cu deamănumul — de pildă — suferințele oierilor și toate lipsurile ocupației lor, decât asociația oierilor U. O., chemată să lupte și să le apere toate interesele!

Fiecare rază în parte își are rostul său benefător; căldura și lumina — viața — le dau însă totalitatea lor, soarele!

Fiecare oier îndeplinește un rol în cadrul profesiunii sale; *forța socială și economică — puterea — o formează însă totalitatea oierilor organizați în U. O.!*

Pentru oierii, cari luptă cu greutăți sub povara cărora carul oieritului scârțâie din toate încheieturile, cuvântul de încurajare al Primului Ministru are efectul undelemnului pe rană și ne îndreptățește să nădăjduim, că în curând Uniunea oierilor va fi pusă în plăcuta situație de a putea asigura continuitatea progresivă a oieritului românesc!

Să nu se uite însă, că leacul ajută, dacă e dat la timp și în cantitatea ce boala reclamă!

Mortului în zadar i-s'ar mai da!

Să se dea ajutor oierilor și oieritului până nu li-s'au sleit complect toate puterile și până încă nu le-au perit cu totul dragostea față de ocupația strămoșească, căci odată pierduți — cum am mai amintit — nici o impulsione nu-i va mai reduce la viață!

Ne place a ceti în declarația dela Ploiești dorința sinceră, intenția hotărâtă și voința nestrămutată a guvernului de a veni în mod practic în ajutorul plugărilor, al crescătorilor de vite și al oierilor!

De circulare — majoritatea din ele născute moarte — cari se dau în dese cazuri ca să justifice anume drepturi, ale anumitor aşa zisă specialiști, producătorii sunt sătui!

Vrem și pretindem fapte!

Gândul curat al șefului guvernului este, cred, de a ridica la un nivel cât mai ridicat *bunăstarea materială a producătorului român*, știut fiind, că dela ea depinde în covârșitoare măsură mulțumirea generală, care întreține și mărește iubirea de patrie, din care izvorește puterea de sacrificiu pentru apărarea gliei strămoșești!

Dl Gh. Tătărăscu, Primul Ministru al țării și-a luat un solemn angajament și ne place a crede, că și-l va respecta!

„*Uniunea oierilor din întreaga țară*“ va fi fericită, de a putea înregistra traducerea în fapt a declarației dela Ploiești!

Ziua de mâine

de I. Dăncilă.

Viața se perpetuă pe pământ prin nașterea nouilor generații. Nimic stabil, ci totul schimbător și trecător! Alți oameni, alte obiceiuri, alt traiu și alt fel de a gândi și a vedea lucrurile. E ceeace auzim adesea spunând pe cei mai în vîrstă, că „lumea s'a schimbat”, că „nu mai este cum a fost”. Această schimbare poate fi în bine sau în rău.

Se schimbă viața economică, socială și culturală a unei familii, a unei țări și chiar a unui continent. Cauzele sunt multe și omul le poate numai cu greu influența și aceasta numai atunci, când începe îndreptarea din vreme prin *o creștere și educație aleasă a tineretului*.

Cercetând numai trecutul apropiat al unui sat se va găsi cum unele familii s-au ridicat, iar altele vestite în trecut au rămas în umbră. Se petrece și cu o familie, sat, țară sau continent, ceeace se petrece cu un om sau cu o floare: se naște, crește, îmbătrânește și apoi moare.

Istoria ne spune că au fost popoare, cari au stăpânit lumea (Romanii de exemplu) și cari dedându-se la o viață prea luxoasă și fără muncă au dispărut, iar din ele au răsărit alte popoare, tinere și pline de vigoare (Italienii, Românii etc.).

Intre factorii, cari fac ca o familie, un sat, un popor etc., să se ridice și să înflorească sunt de o mare importanță sănătatea și vigoarea, precum și gradul de înflorire economică sau bogăția familiei sau poporului respectiv.

Despre sănătatea, vigoarea și rusticitatea poporului român, care a știut să suporte cu resemnare asupririle milenare ale tuturor lăstelor barbare, nu se mai îndoiește nimeni. Prin virtuțile lui s'a clasificat, cu drept cuvânt, între întâile popoare din Europa.

Despre situația economică însă, care condiționează și asigură propășirea bunei stări culturale și sociale a unui popor, nu se poate spune tot acelaș lucru.

Bogățiile pământului românesc, precum și hărnicia și inteligența poporului nostru, ne-ar îndreptăți să fim mult mai departe și mai ales economicește mult mai înstăriți.

Privind în jurul nostru vedem, că lucrurile nu sunt tocmai aşa. Auzim numai nemulțumiri și vedem multă sărăcie și multe dureri! Din cauza vieții economice bolnavă, sufere și viața socială și culturală de azi.

Cei mai bătrâni se gândesc ofînd la timpurile trecute, pe cari le consideră mai bune decât cele de azi. Se trăia mai ușor, mai fără griji, mai simplu și cu toate acestea lumea era mai mulțumită.

Dar timpurile, datorite atâtore cauze, s-au schimbat și se pare, că *omul de azi nu s'a știut complect adaptă nouilor împrejurări*, pentru a preveni relele și nevoile de cari sufere azi. Cuvintele cronicarului „vremea supune pe om și nu omul pe vreme“, își găsesc și acum confirmarea.

Inaintașii noștri, deși au avut atâtea de suferit și au fost ținuți izolați de lume și fără școli, totuși datorită calităților sufletești superioare a dat naștere la acea cultură poporala cu atâtea manifestații de artă, cari uimesc și azi lumea. Era acea *cultură fără carte*, care se transmitea dela tată la fiu și astfel dela generație la generație.

— Traiul în aerul liber și cât mai mult soare;

— Casele construite din lemn, călduroase iarna și cu pridvorul cu mult soare, unde bunicii desmerdau nepoții în povești și'n fața căruia se înălța în curte părul ovăsesc;

Îmbrăcămîntea călduroasă a hainelor de lână sau albiturilor țesute în casă;

Casele în sat mai rare și drumurile cu mai puțină circulație și mai ales cu *mai puțin praf și noroiu* și poate mai îngrijite decât azi;

Precum și alimentația cu produse naturale ca ouă, legume, lapte, brânzetură etc., dădeau poporului nostru acea sănătate, robusticitate și istețime. Și omul când e sănătos are totul, căci „sănătatea e bogătatea“, zice tot o vorbă din bătrâni.

Crescătorii de oi — ca și agricultorii propriu zisă — aveau asigurată rentabilitatea ocupațiunii lor. Prețul de cost al produselor nu era atât de ridicat ca azi, iar desfacerea aproape totdeauna sigură. Turmele erau de 3—4 ori mai mari decât acum, iar cheltuelile de 3—4 ori mai mici.

Pe lângă aceasta, mulți dintre ei fiind în apropierea vechei granițe dintre Țara mamă și Austro-Ungaria se mai ocupau și cu comerțul — să nu-i zicem de contrabandă — ci de vite, tutun etc., care era încă o sursă de venit pe lângă ocupațiunea lor.

Iată deci câteva cauze, cari justifică — în parte — vorbele bătrânilor. Lumea de azi sufere. Sufere mai ales cea din regiunea muntoasă, pentru că după războiu s'a aflat la o adevărată răscruce. A trecut dela o lume cu o viață la alta cu totul deosebită. A trecut dela viața patriarhală, modestă, sănătoasă și acomodată veniturilor la o viață luxoasă și desechilibrată. Drumul necazurilor și minării neamului nostru, dacă va continua pe el în tempe de până acum! Deci sau ne vom întoarce la răscruce, pentru că să luăm alt drum sau mergând pe cel de azi, vom ști să ocolim toate gropile și să păsim pe poteca muncii, modestiei și vieții cumpătate, pe care au mers moșii noștri.

Epoca inflaționistă și a îmbogățijilor de după războiu a ridicat în alte sfere pe oierii noștri. Fără a sta mult pe gânduri și fără a întreba dacă e potrivit și dacă veniturile le permit, imitează și fac tot ce văd la orășeni.

Dela casele de lemn s'a trecut la construirea caselor scumpe de cărămidă, făcute de maeștri străini și uneori cu camere, ce nu corespund nevoilor familiei;

S'a lăsat cojocul, înlocuindu-se cu „laibăr“ sau „țundră“;

S'a lăsat opinca înlocuindu-se cu papucii de șatră;

S'a lăsat portul frumos, sănătos și artistic, la care au lucrat generații și s'a înlocuit cu port de cumpărat. S'a îmbrăcat deci o altă haină, o haină produsă în alte țări și cumpărată cu bani grei, o haină, ce nu cadrează cu firea și sufletul poporului românesc;

Rămânând la aceleași mijloace de producțiuine și la aceleași venituri (sau mai mici) s'au exagerat fără rost și cap pretențiile. În nouii pași nu s'a ținut seamă de averea cultural-artistică moștenită dela străbuni și astfel se va alege de noi, ca și de satul ce-a hotărât omorârea tuturor bătrânilor.

Roșul din obraz, datorită traiului în aer liber și alimentației corespunzătoare se imită cu „roș“, cumpărat din farmacie sau parfumerie.

Casele friguroase și nehidgienice, îmbrăcămintea friguroasă, alimentația nu destul de substanțială, drumurile cu noroiu și praf răscolut de fuga automobilelor, fac azi să vezi atâta lume palidă, răcită, reumatică și ce este mai dureros, tuberculoasă. Mor atâtea mame în floarea vîrstei și rămân atâtia copii, ce n'au fericirea să cunoască iubirea de mamă!

Prin satele pe a căror drumuri abia mai ieși din noroiu auzi îngânându-se cuvintele: „mersi, bonjour“ etc. cu acele cântece jalnice și pline de durere pe cari încă le mai cântă feciorii cu mai mare duioșie poate decât înainte de unire. Primăvara poporului românesc n'a sosit încă. Cântecele vesele se aud destul de rar: tot vremea lui „traistă în bătă“ și „mămăligă cu ceapă“ a rămas!

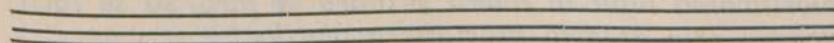
Astfel stând lucrurile, fiecare se întreabă — poate — ce este de făcut, pentru a ieși din impas și a merge în spre mai bine?

Măsurile de îndreptare stă în mâna tuturor, dar mai ales în mâna educatorilor tineretului. *Ne lipsesc caracterele, oamenii de muncă și de omenie, iar nu inteligențele sclipitoare.*

Pe învățătura cărții trebuie clădită și cultura profesională, pentru ca viitorul cap de familie să fie priceput și chibzuit gospodar. Să nu aibă pretenții exagerate și nesănătoase și care să știe avea totdeauna venitele, cari să-i asigure o viață omenească.

Tara cu locuitori, ce în anumite regiuni adună bălegarul de pe drum, pentru a-l folosi la mărirea productivității a câtorva metri pătrați de pământ din o coastă neproductivă, cu familii modeste, ce trăiesc după o capră sau o văcuță, cu popor ce a dat naștere la acea artă poporală vestită în toată lumea, merită și trebuie să-și croiască o soartă mai bună. Altfel generația de azi și mai ales cea de mâine va fi blestemată de moșii și strămoșii, ce-și dorm somnul de veci sub cetina brazilor sau pe întinsul câmpilor acestei țări.

Ziua de mâine va fi mult mai amară decât cea de azi, dacă se va continua pe același drum și cu aceleași mijloace economice de producție, dacă nu se va reveni cel puțin iarna la ciorapii de lână „cu puiți“ și dacă nu se vor găsi noi izvoare de venit prin mobilizarea românilor și pentru industrializarea și valorificarea produselor lor.

Valorificarea lânii trebuie să se facă numai prin U. O.

Nic. Muntean.

"Uniunea oierilor din întreaga țară" este organizația profesională solidă, care reprezintă în mod normal și legal pe oierii țării cu toate aspirațiunile lor!

Este asociația, care luptă convinsă de victorie, — având concursul tuturor oierilor de bine — să câștige oieritului românesc drepturile la viață tinzând a asigura acestei profesioni de o atât de covârșitoare importanță în economia națională, *condițiunile de normală propășire și putința de valorificare a produselor pe prețuri omenești!*

In capul coloanei năzuințelor U. O. este raționalizarea creșterii oilor, organizarea producției și desfacerea produselor!

Un obiectiv pe care U. O. îl urmărește și-l va atinge necondiționat, este înlăturarea cât mai neîntârziat din cercul activității oierești a tuturor intermediarilor, samsarilor și profitorilor, cari fără drepturi și în special fără muncă au speculat produsele muncii oierilor, îmbogățindu-se pe ei și săracindu-ne pe noi!

Unul din produsele oierești mai mult speculat, cum am subliniat de atâtea ori, este lâna!

In legătură cu valorificarea lânii, producția 1936, U. O. și-a spus cuvântul în membrul înaintat la timp On. Guvern!

Rostul revenirii mele asupra acestei chestiuni, în cadrul acestui articol, este de a atrage atențunea guvernului, în calitate de președinte al U. O., asupra contestabilului adevăr, că singura organizație prin care trebuie să se facă valorificarea lânii este Uniunea oierilor!

In numele acestei organizații repet deci cererea ca valorificarea lânii în intern și afară de țară, să se facă exclusiv prin această organizație a oierilor!

De produsele muncii sale trebuie să se bucure în primul rând oierul, iar în al doilea consumator! Aceasta este ținta spre care se îndreaptă lupta U. O.

Vrem și vom descătușa oieritul din lanțurile robiei profitorilor și exploataților, cari au adus la ruină o clasă și o profesiune!

Interesele personale, politice, considerațiile de prietenie sau orice legături cu orice substrat, trebuie să cadă în fața interesului economic și a producătorului!

Nu înțelegem ca truda oierilor noștri să mai fie adusă plocon de nimeni și nimănuí!

Cred, că guvernul înțelegător și convins de dreptatea cauzei ce susținem, ne va face dreptate!

Așteptăm!

Hai la munte!

*Vine vara, ies la munte
Cu turmița mea de oi
Si-alte turme multe, multe,
Ies la fel tot ca și noi!*

*Sus pe plai mult îmi e drag
Cu oile după mine!
Când văd codrul cel de brad,
Imi crește săngele'n vine.*

*Hai la munte mai bădiță
Cu cioporul de oițe
Si cu toate ce avem,
Hai la munte să plecăm!*

*Hai la munte să suim
Ca mai fericiți să fim
În aierul cel curat
Si de nimeni tulburat!*

*Hai bădiță nu mai sta
Nu vezi c'a venit vara?
Indată ce-a venit „Mai“
Hai la munte ce mai stai?*

Gh. Frătuțu
Titerlești

Scăldatul rațional al oilor și foloasele sale

Scăldatul sau îmbăiatul oilor este o operațiune, căreia crescătorul nostru de oi nu-i acordă aproape nici o importanță, de cele mai multe ori nescăldându-și oila sau și dacă le scaldă o face numai în apă de râu sau pârâu mai mult pentru răcorirea lor decât pentru a urmări vre-un folos după urma scăldatului.

Puțini sunt acei crescători de oi, cari să-și dea seama, că după urma scăldatului rațional și priceput al oilor poate să-și asigure o producție de lână, de miei, lapte și carne, cantitativ și calitativ mai abondentă, și deci mai bine plătită, decât a oilor lăsate în voia soartei, nescăldate sau numai trecute prin apă rece a râurilor.

Ce înseamnă scăldatul rațional și priceput?

Este introducerea întregului corp al oii și muierea și a capului ei într'un bazin (sau groapă cimentată cu dimensiuni după numărul de oi ce avem) cu apă curată în care am disolvat o cantitate anume prescrisă de substanțe chimice cu bază de arsenic și sulf (sau pucioasă), care pătrunzând prin lâna oii până la piele omoară imediat paraziții de râie, căpușile și păduchii cu ouăle lor ce se află în pielea și lâna ei, totodată făcând ca prin otrăvirea lânei oaia să fie ferită câtăva vremi, 3—4 săptămâni, de o nouă infectare cu paraziții mai sus amintiți.

Bineînțeles fiindcă o asemenea îmbăiere a oilor recere cheltuială cu instalația, materiile chimice și munca necesară desigur mă veți întreba, care sunt foloasele acestui scăldat, căci dacă foloasele nu acopere și nu chiar întrec cheltuiala întreagă, lucrarea nu ar avea nici un rost din punct de vedere economic.

Ei bine după experiența crescătorilor de oi mai înaintați din țările din apusul Europei cheltuelile împreunate

cu scăldatul rațional al oilor, sunt cu mult depășite prin următoarele foloase :

1. Lâna oilor scăldate rațional este mai multă și mai bună decât a celor nescăldate. Este dela sine înțeles, că o oaie curățită de râie, căpuși, păduchi etc., va paște mai liniștită, nu se va scârpina de toate tufele și gardurile tocindu-și și smulgându-și lâna, astfel, că lâna ei va fi mai multă, mai curată, mai lucie și mai rezistentă, deci și mai bine plătită, decât lâna oilor murdare și jumulite prin scărpinare.

2. Oile scăldate rațional în fiecare an vor făta miei mai mari, mai sănătoși și mai de timpuriu decât cele nescăldate. Iarăși este firesc ca oile curate de paraziți prin îmbăiere hrănindu-se și odihnindu-se mai bine să intre mai grase în toamnă, să se mărlească mai de vreme și să-și hrănească mai bine și fătul din pântecele lor, astfel, că chiar dela fătare mieii să fie voinici și sănătoși.

3. Oile scăldate rațional vor produce lapte mai mult decât cele nescăldate, absolut pentru aceleași motive arătate sub punctul 2, astfel, că pe de o parte mieii lor fiind mai bine hrăniți vor crește mai repede și vor putea fi vânduți sau aleși pentru prăsilă în condițiuni mai avantajoase, iară de altă parte după întărcarea mieilor producția de brânză va fi mai mare și deci și beneficiul mai însemnat.

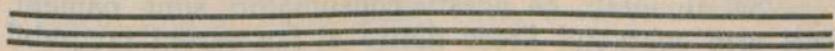
4. In fine oile scăldate rațional când vor fi scoase dintre oile fătătoare și vândute la măcelărie, vor da carne mai multă, grasă și mai bună și deci vor fi mai bine plătite, decât oile nescăldate, slabite și pipernicite din cauza paraziților.

Acestea fiind pe scurt foloasele ce crescătorii de oi pot realiza, după urma scăldatului rațional al oilor, îi sfătuim în propriul lor interes de câștig să introducă cât mai neîntârziat această operațiune, între lucrările curente de

fiecare an ale oieritului aşa precum este şi tunsul oilor, scăldatul urmând la 15—25 zile după tundere.

Pentru orice informaţii asupra facerei bazinului pentru îmbăiatul oilor, precum şi asupra preparatorilor chimice ce trebuesc disolvate în apa necesară scăldatului rugăm pe crescătorii de oi a se adresa Camerei de agricultură Sibiu ai cărei conducători cu dragă inimă le vor da toate îndrumările necesare.

*Directorul Serviciului Agricol Sibiu
Secretarul Camerei Agricole Sibiu
Inginer Agronom T. Suciu-Sibianu.*

Faceți bucate bune!

Nic. Muntean.

Când aceste siruri—apel vor vedea lumina zilei și vor ajunge să fi cetite, mulți din oierii noștri își vor fi început munca în atelierele de lucru numite stâni, ridicate la adăpostul brazilor din Munții Carpați și pe întinsele câmpii ale Dobrogei, Basarabiei, etc., dogorâte de arșița soarelui!

Nici o clipă să nu se uite, că produsele din laptele oilor preparate în aceste ateliere, vor fi vândute ca alimente, cari prin compoziția lor hrănitoare sunt chemate să stâmpere foamea miilor de consumatori din țară și poate din străinătate!

Să am bucate bune! este porunca zilei de azi, pe care trebuie să și-o impună fiecare oier!

Să atragem consumatorii prin calitatea bună a brânzei, nu să-i îndepărtem cu calitate slabă și apoi tot noi să ne plângem, că nu căpătam preț și nu o putem vinde!

Oierule! Pornește dela tine! Pe banul tău câștigat cu muncă cinstită învingând atâtea greutăți, cauți să cumperi din prăvălie marfă bună; — nu-ți arunci truda pe gunoaie — și dacă ai fost înșelat în această așteptare, a 2-a oară ocotești pe celce te-a înșelat!

Ce tu dorești, tot astfel și celce îți cumpără brânza ta, ceeace pe tine te nemulțumește, aceea și pe el!

Adevărat, că brânza ajunge să fi vândută prin comercianți — până vom ajunge în fericita situație de a o desface prin organizațiile noastre — consumatorilor pe cari nu-i cunoști.

Faptul acesta nu însemnează însă, că ai scăpat de răspundere pentru marfa ce i-ai liferat indirect, nici față de el nici de profesiunea D-tale!

Să nu uitați, că acești consumatori sunt oameni, cari prin contactul firesc dintre ei fac curent favorabil

sau nefavorabil produselor oierești în special brânzei și cari înselați în așteptările lor refuză a-și mai da banul pe ea; prin ceeace nu suferă numai oierul neglijent ci sufer și cei silitori, cari produc brânză căzută în desgustul consumatorului și mai sufere în general oieritul!

Puțini însă neînțelegători sau îndărătnici compromit producția și profesiunea!

Cam acesta este cazul brânzei de burduf, bine înțeles exceptând pe ceice fac excepție!

Consumatorii au cam fost înselați în așteptările lor și de aceea nu prea o caută, ba sunt chiar mulți, cari se feresc de ea!

Este cu atât mai trist acest adevăr, că mulți oieri au contribuit voit la descalificarea brânzei lor! N'au supravegheat îndeajuns pregătirea ei, s'au sgârcit poate la sume neînsemnate și și-au angajat baciu sau bace puțin pricepuți și nu sunt rari cazurile când stăpâniile-au poruncit să facă brânză multă indiferent de calitate!

Rușinea ce apasă asupra brânzei românești; în special a celei de burduf, — căci drepti fiind trebuie să recunoaștem existența ei — trebuie să o spălăm, acolo unde este; deacea n'am destule cuvinte în îndemna pe toți oieri în interes propriu și colectiv:

Faceți bucate bune!

Marfa bună este căutată, se plătește și contribuie la bunul nume al oieritului, ceeace fiecare e dator să urmărească!

Pregătiți brânza ca să o puteți da pe garanție și nu ca să vă scăpați de ea ca de o povară, și vă asigur că se vor găsi cumpărători, cari vor da și preț!

Am fost primul, care am susținut și susțin, că pregătirea brânzei recere pe lângă îndemânare și un bagaj considerabil de cunoștințe.

Îmi dau seama, că pregătirea ei depinde de încă multe alte condiții și tot atât de bine cunosc, că și gusturile consumatorilor sunt diferite și ca urmare pe placul tuturor nu se poate face, de aceea stăruiesc în

general zicând: faceți bucate bune, ca să nu poată spune cumpărătorul, că e *rea*, să zică doar, că nu e pe gustul lui!

Aceasta trebuie să fie ambiția fiecărui oier; cel ce altfel face lucrează contra intereselor proprii și contra intereselor oieritului!

Stâna este atelier. În acest atelier, în special în celar se pretinde o curațenie ca în farmacie!

Un pic de murdărie nu-i admisibil să se găsească în brânză; de aceea insist: spălați vasele în cari o pregătiți și în cari o pachetați aşa cum a arătat și Dr. I. Dăncilă într'un articol al revistei din anul trecut.

Atrag atenția oierilor, cari pregătesc brânză de burduf, departe fiind cu gândul de a-i supăra, să radă oglindă burdușii destinați a băga brânză în ei, aşa fel ca un singur fir de lână să nu mai rămână pe el, eventual în brânză!

Îi îndemn să facă burdușei mai mulți din simplul motiv, pe care l-am mai amintit, că brânza în cantități mai mici se vinde mai ușor!

Pentru a-i păstra frăgezimea sunt de părere ca brânza să fie băgată în burdușei, și nu în beșici, cărora le lipsește această calitate!

Urmând cu stăruință sfaturile de mai sus, am credința fermă, că vom recâștiga încrederea consumatorilor și bunul nume al brânzei românești!

Vom mai câștiga în plus respectul și considerația de care trebuie să se bucure oierii pentru tot ceea ce le aparține și oieritul ca ram din economia națională!

Cântec

Bate vântul frunza rară,
Vine timp de primăvară !
Bate vântul frunza'n luncă,
Vine și vremea de ducă !
Foaiile verde lemn domnesc
Poienarii cum trăiesc ?
Către sfârșitul lui Mai
Sunt cu oile pe plai
Și pe caii înșirați,
Plâng copilașii legați !
Stâna rămasă pustie
Să umple de veselie !
Vasele în bârc ascunse
In celar sunt iar aduse
Și din zori și până'n seară
Munca sfântă începe iară !
Ciobănașul pe izvor
Iși paște al său ciopor
Din mijlocul florilor
Cânf'o doină oilor !
Băcițele tinerele
Căprioare sprintenele
Ascultă pline de dor
Fluierul fermecător !

Măriuță D. Vulcan
Poiana-Sibiului

Năzuință și înfăptuire!...

Fiecare individ lăsat de Dumnezeu cu o personalitate intrinsecă și cu o concepție cât de mică despre rostul și îndatorirea sa în viața de toate zilele, își dă seama dintr'un început de cerințele ce le are de înfăptuit și de lupta ce trebuie să susțină singur în viață și caută pe cât posibil, printr'o atitudine dreaptă și puternic trasată, începută mai ales după vîrsta de 20 de ani, să-și creeze — o năzuință. —

Trăind în secolul libertății de manifestare, individului i se lasă libertate deplină spre a-și concepe și forma între minimum și maximum această năzuință și să o înfăptuiască punând în practică metodele ce-i vor fi necesare.

Unul, își făurește un plan de lucru sub un cadrul ideologic mai avântat, care îl aduce o dezvoltare economică mai intensă; altul, fiind mai realist, încadreză năzuința sa, ținând seamă mai mult de formele și metodele, cari se prezintă sub aspectul mai real al vieții. Deci, din reușita acestor năzuințe individualeiese la un moment oarecare adevărata formă de stat și adevărata sa putere economică, căci, cu cât individul este și prezintă o mai înfloritoare stare materială, în aceeaș măsură și cosmosul național resimte reflexiile puterii sub o formă indirectă.

Numai din compararea năzuințelor ajunse la perfectă înfăptuire se va putea scoate — un ce general — care se va caracteriza foarte ușor prin — **puterea de vitalitate generală**. —

Talerile balanței vor inclina totdeauna după cum forța prezentată prin înfăptuire, este mai puternică sau mai slabă.

Analizată starea economică și puterea de susținere a individului în baza echilibrului economic social impus prin

balanța nivelului unui standard de viață conceput la înălțimea vremurilor de astăzi, vom observa cu regret, că progresul tehnic sub forma care se impune astăzi, a înlăturat și a diminuat considerabil puterea de vitalitate a individului.

Consecințele războiului se resimt peste tot și acum după 20 de ani, căci desvoltăm sub o formă neobișnuită simțul creator al omului și neputând a stabili o nivelare promptă între înfăptuire și adaptare, a răscosit tot stratul unei sedimentări de stat și a creeat haosul economic existent. Lumea întreagă e în desechilibru și într'un continuu flux și reflux și o să-i trebuie încă mult timp fără adieri de fluctuațiuni spre a se liniști iarăși valurile și a se limpezi apoi încetul spiritele excitate.

Astfel stănd lucrurile și găsimu-ne astăzi în fața unei iumi cu totul înaintată, ușor se poate înțelege cum tot atât de mult a început să crească și năzuințele înfăptuirilor economice individuale.

Însă oricât de sincer s-ar crede omul că este și oricât de convins ar porni pentru o cât mai grabnică înfăptuire și pentru o cât mai eficace soluționare a năzuințelor sale, observă ușor, cât de vitregă este viața reală, — viața de toate zilele.

In drumul său se lovește foarte des și uneori foarte puternic de cutele și sinuozațile ce le prezintă atât de ascunse și fără reflex, — **viața**. — Abia atunci poate fi simțită și trăită sub adevăratul ei aspect. Din toate acestea, unii ies mai teferi, alții mai zdrobiți, însă puțini sunt aceia, cari vor ajunge până la sfârșit străbătând-o și ieșind puternici, cu atât mai mult astăzi, când forma de trai caută să-și schimbe aproape fundamental concepția în vederi.

Datorită acestor greutăți, individul după atâta timp de perseverare intru înfăptuirea celor gândite și văzân-

du-se cât de slab este pentru a străbate valurile lumii, a consimțit să primească ajutorul aproapelui — **prin unire** — adaptându-se dictonului „unde-i unu nu-i putere, unde-s doi puterea crește“ aceasta, spre a putea ajunge mai ușor la înfăptuirea năzuințelor sale. — Sub această formă s-a pus încă din timpurile preistorice problema unirii, care astăzi a ajuns o necesitate.

In virtutea acestei cerințe ni se pune astăzi în față sub un cadru practic — **problema cooperăției** — un sistem de ajutor reciproc, care înălțură dintre asociați cel puțin simțul invidiei și urei și le dă posibilitatea producției, neavând nevoie de capital mare și grija unei lipse de debușeu.

Sistemul cooperatist în linii generale, are de scop tocmai faptul *de a da posibilitate clasei țărănești a se aproviziona cu cele necesare, a-și îmbunătăți cunoștințele, felul de producție precum și garantarea desfacerii surplusului de produse rezultat din exploatarea cât mai rațională a bunurilor gospodăriei lor, înălțând sub această formă pe mediatori*“.

Este forma cea mai acceptabilă de lucru și stimulentul cel mai potrivit pentru intensificarea producției, căci bazându-te pe avantajile ce le prezintă poți să lucrezi calitativ și cantitativ având și asigurarea unei desfaceri sigure și permanente.

In plus astăzi se prezintă — **vremuri noi** — căci nu tot ce se năzuește se poate înfăptui și nu tot ce se înfăptuește se prezintă conform cu cerințele pieții. Această idee trebuie avută mai întâi în vedere și trebuie frământată spre a se căuta forma cea mai acceptabilă spre a ne putea menține la înălțimea zilelor ce le trăim.

Trebue căutată cauza și consecințele; trebue arătată apoi calea cea nouă și foloasele ce rezultă. Luminându-ne și ajutându-ne vom ajunge la adevăr.

In acest scop, încheind printr'o atitudine practică, — **cadrul moral educativ** — ceea ce prin U. O.; dintr-o lăudabilă inițiativă în comuna Vaideeni jud. Vâlcea a luat ființă o astfel de asociație cooperativă, la care au subscris părți sociale, un număr mare și cei mai de vază locuitori, și care are ca scop principal „*aprovizionarea, îmbunătățirea rasei vitelor, producție, industrializare, valorificarea și desfacerea în comun a produselor animale și agricole*“.

Mă veți întreba poate: și ce rezultate? E și firesc, — rezultate mulțumitoare — pentrucă cei ce au făcut-o sunt convinși de adevar și pătrunși de simțul de asociere, consimt a arăta lumii roadele ideilor lor mărete. Si spre a fi mai apropiată năzuinții cadrului economic în mijlocul căruia se desvoltă i s'a dat numele „*Drum Nou*“.

Inițiatorii ajunși a-și da seama de greutățile momentului și de rigurozitatea luptei pentru existență concepută dela individ la individ și pătrunși de un spirit destul de desvoltat de sacrificiu pentru binele obștesc, au plecat pe acest drum nou, intocmai ca Pionerii din Rochedales, fabricanți de țesături, cu mijloace restrânse dar cu convingeri puternice spre înfăptuirea printr'un — **metod nou** — a năzuințelor lor.

In comuna Vaideeni jud. Vâlcea, așezată la poalele munților Carpați într'o regiune muntoasă, situată cam la 900 m. altitudine, locuitorii se ocupă prin excelență numai cu creșterea vitelor.

Toți sunt producători; și era și firesc să-i îngrijeze nesiguranța și lipsa de debușeu. Convinși în reușita operii lor, s-au pus la muncă.

Anul acesta au pentru prima dată o producție de miei „*Karakul*“, reușindu-le pe deplin și la fel vor continua, cu Dumnezeu înainte, înfăptuind mereu. — Despre cooperativa „*Drum Nou*“ vom mai povesti, arătând sco-

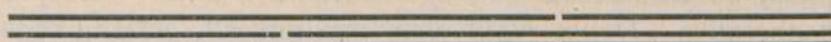
puri și înfăptuiri, cu gândul a îndruma și altora viața pe făgașul adevărului.

Deocamdată îi urăm spor la muncă și pricepere să ajungă a duce la bun sfârșit înfăptuind până va atinge punctul suprem al caracterizării unei alte concepții de luptă, — cooperăție, — spre a putea aduce o mai mare apropiere între indicile rezultat dintre — **năzuință și înfăptuire**.

Raportul dintre năzuință și înfăptuire are darul să dea calea de mijloc, pe care mergem în raport cu legile firii, restabilind un echilibru posibil în balansarea continuă a acțiunilor și reacțiunilor.

București, Martie 1936.

Leonte Ad. Grigorescu
Vaideeni—Vâlcea.

Dela U. O.

Cu titlu de dare de seamă, publicăm procesul verbal luat în şedinţa Reuniunii Oierilor din Covasna, ținută la 14 Aprilie 1936.
Multe învățăminte folosite se pot trage din cele discutate!

PROCES-VERBAL

dresat în ziua de 14 Aprilie 1936, în şedinţa ordinară a comitetului R. O. din Covasna, ținută sub preşedinţia D-lui Ioan Gh. Papuc, președinte, secretar fiind D-l Ioan Ciangă, secretarul R. O. din Covasna, cu următoarea ordine de zi:

1. Valorificarea lânei.
2. Fondul pentru valorificarea produselor.
3. Aprobarea sumei de 320 lei cheltuieli de deplasare la Bucureşti pentru delegații Uniunii.
4. Diferite chestiuni regionale de interes vital pentru oieri și oierit.

Şedinţa se deschide la orele 18.

Sunt prezenți, afară de Pavel Sândulea decedat, toți membrii comitetului.

Președintele aduce la cunoștință decedarea membrului R. O. Pavel Sândulea, în locul căruia a fost ales cu unanimitate de voturi V. Ștefan.

Președintele cetește apoi darea de seamă asupra celor hotărâte în şedința U. O. ținută la Sibiu în 15 Martie 1936. D-l secretar al R. O. Ioan Ciangă explică cele hotărâte.

In continuare se citește memoriul privind valorificarea lânii, prezentat Onor. Guvern, pentru ca toți membrii să ia cunoștință de cele cuprinse în el. Intreg comitetul și membrii R. O. din Covasna s-au declarat solidari cu cele cuprinse în memoria și cu darea de seamă dela 15 Martie 1936.

D-l secretar Ioan Ciangă, în cuvinte calde, aduce laude D-lui Nic. Muntean, președintele U. O. din toată țara, arătând munca ce Domnia-Sa depune precum și greutățile ce are de întâmpinat de aici înainte. Arată interesul mare ce D-l Muntean poartă oieritului și roagă pe toți oierii! atât din Covasna cât și din toată țara, să aibă toată increderea în el, ajutându-l să ne ducă la zbândă!

Pentru frumoasa cuvântare D-l I. Ciangă a fost viu aplaudat. Președintele Ioan Gh. Papuc aduce la fel elogii președintelui U. O. din toată țara.

Cu explicațiile date punctele 1 și 2 din ordinea de zi s-au votat în întregime.

Se ia în discuție chestiunea achitării sumei de 320 lei, care este aprobată cu unanimitate. Totodată se face comunicare U. O., că orice cheltuială se iese, să se comunice și R. O. Covasna, ai cărei membri sunt gata a se jefui pentru orice cheltuieli făcute în interesul oierilor și pentru desvoltarea oieritului!

Se iau apoi în discuție diferite chestiuni regionale.

1. U. O. este rugată să ceară, să se precizeze, dacă proprietarii a căror pământuri ajung în șosea au voie să are marginea șanțurilor, care sunt proprietatea județelor, și care cu durere se constată de oieri, că au fost arate în aşa fel, că nu mai pot merge dintr'un loc într'altul.

2. Se atrage atențunea Camerilor Agricole să supravegheze cât mai mult felul cum se arendează terenurile de pășunat proprietatea sa, insistând a satisface cât mai mult nevoile oieritului!

3. Oierii Covăsneni nedispunând de terenuri de pășunat proprii, sunt obligați a arenda aceste terenuri. La aceste arendări sunt speculați și șicanăți. În județul Treiscaune majoritatea populației este minoritară. Consiliile comunale sunt formate din minoritari. Aceștia au luat hotărâri, prin cari să oprească în multe locuri definitiv pășunatul terenurilor cu oile, din motive ce le convin lor: pentru a periclită și chiar distrugă oieritul, care nu-l profesează decât românii! Prin aceste măsuri, indirect sapă la ruinarea și existența poporului român, în special a românilor oieri din regiunea secuizată!

Tot aceste consiliile comunale prin hotărârile aduse au fixat taxe exagerate, ilegale și abuzive, cari hotărâri — durere — au fost aprobată de forarile superioare. Astfel;

D-l D. Olteanu din comuna Covasna, cu oile pe hotarul comunei Chileni, a fost dus la obor pe motivul, că în lipsă de pod a trecut pe câteva locuri nearendate de el, până să ajungă la locul arendat.

Se notează, că era în luna Februarie, când oile nu pot cauza pagube. Dus la obor, i s'a pretins 1 leu de oaie, deși era ziua, când conform legii se plătește 50 bani.

Alt caz :

D-l Ciangă a fost mânat la obor de pe hotarul comunei Bodoc, de pe terenuri arendate dela proprietar, sub pretextul, că acea comună nu admite păscutul cu oile. La obor i s'au pretins următoarele taxe extrase din procesul verbal, dat în mâna numitului cu Nr. 377/1936 :

500 lei taxă comunală, conf. art. 31 din reg. de poliție de câmp, 694 lei taxă de mânat : 5 lei de buc. — ajunși la înțelegere a plătit numai 2 lei de buc. — și 530 lei pagubă, fiindcă a trecut cu oile pe pământuri ale diferiților proprietari bine înțeles fără să le cauzeze nici o pagubă !

Suma totală este 1764 lei pentru un număr de 347 de oi și 5 miei. Atragem atenția, că și pe miei s'au plătit cu aceeași taxă deși sunt mai mici de 6 săptămâni, când sunt scutiți de taxe.

Unde s'a mai pomenit în România mare ca după 347 oi să se incaseze sume atât de mari, chiar enorme și unde s'a mai pomenit ca mânătorul oilor să aibă 5 lei de bucată ? Atunci, să ne ierte Dumnezeu, au spus mulți oieri, ne facem cu toții vigili de câmp ; stăm la pândă la drumul mare și orice oi trec le declarăm mânate la obor pentru ca să avem în fiecare zi câștiguri nemuncite !

Această chestiune va fi adusă la cunoștința dlui Prefect al județului Treiscaune și a Camerei Agricole.

După terminarea ordinei de zi R. O. din Covasna convocată în ședință ordinară având în vedere programul U. O. precum și toate nevoile ce trebuie să indeplinite de urgență, aduce cu unanimitate următoarea

MOTIUNE :

Având în vedere memoriul bine argumentat al U. O. din toată țara ;

având în vedere, că este timpul tunsului, când se caută debușeuri pentru vinderea lânei ;

și având în vedere și cele de mai sus, cari trebuie să se duse la îndeplinire pentru bunul mers al oieritului să nu sufere, se declară solidară cu U. O. întru susținerea intereselor profesionale și pentru promovarea oieritului !

După votarea moțiunei, se expediază câte o telegramă D-lui

Ministru al Agriculturii și D-lui Pamfil Șeicaru, directorul ziarului „Curentul“, în sensul arătat de U. O.

Terminându-se ordinea de zi, se declară ședința închisă la ora 20.

Covasna, la 14 Aprilie 1936.

*ss. CIANGĂ IOAN
secretarul R. O. Covasna*

— — —

Stâruiți în toate părțile pe unde umblați și sunt oieri, să se organizeze în Reuniuni, căci numai organizați ne vom putea impune ca forță socială și economică!

— — —

Uniunea a primit din partea D-lui Dr. Ioan Dăncilă următoarea scrisoare, răspuns la adresa prin care i s'a adus la cunoștință cooptarea D-sale ca membru în comitetul U. O.:

Cluj, 31 Martie 1936.

DOMNULE PREȘEDINTE,

Primesc cu deosebită plăcere să fac parte, ca membru cooptat din comitetul U. O., — asociație pur românească și cu scopuri atât de înalte — și pe care cu atâta cinstă și demnitate o conduceți și reprezentați.

Oierii români, prin calea nouă ce-și vor creia vor trebui să-și asigure nu numai bunăstarea materială și prosperarea socială și culturală, ci să formeze prima forță națională și economică din țara pe care au drumuit-o cu oile lor mii de ani.

Gospodăriile model ale oierilor, ce vor produce sub ochii U. O. mai bun și mai rentabil, precum și organizațiile economice de industrializarea și valorificarea produselor ocupațiunii lor — ce vor trebui să ia naștere — vor constitui dovada înțelepciunii membrilor U., precum și exemple vii de redresarea vieții noastre economice, sociale și culturale.

Mulțumindu-Vă pentru deosebita cinstă de a mă coopta ca membru în comitetul U. O.,

Vă rog să binevoiți a primi odată cu urările mele de cele mai bune și meritate succese cu efect practic pentru membrui, asigurarea deosebitei stime și considerațiuni ce Vă păstrează.

*Dr. IOAN DĂNCILĂ
asistent, Academia Agronomică Cluj.*

— — —

Până la tipărirrea revistei, prețul lânii n'a fost încă fixat.

Nădăjduim, că propunerile U. O. publicate în memorialul înaintat On. guvern, vor fi luate în considerare.

Nici nu ne putem închipui altfel, mai ales după declarația dela Ploiești a D-lui Gh. Tătărăscu, Prim-Ministru.

Institutul Național Zootehnic, Secția provincială pentru Basarabia ne comunică prețul mieilor de rasa Karakul, producția anului curent:

Berbecuți dela Lei 4000—6500 bucata.

Mieluțe, dela Lei 500—7000 bucata.

Berbecii $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$ și $\frac{7}{8}$ sănge Karakul, se pot cumpăra cu prețul aproximativ de Lei 1500—3000 bucata.

Secția ne asigură, că și aceștia dau rezultate foarte bune.

In numărul de pe Aprilie crt. am adus la cunoștința oierilor, că în baza hotărârii comitetului U. O. dela 15 Martie 1936, s'a înființat în cadrul Uniunii „Fondul pentru valorificarea produselor“.

Tot în acel număr am arătat pe larg și documentat, ce se urmărește prin înființarea acestui fond.

Ideia a fost îmbrățișată de toți oierii cu multă înșurățire și mulți și-au anunțat înscrierea.

Dacă vreți să scăpați de intermediari, samsari și toți profitorii și dacă dorîți să vă valorificați direct produsele și, sperăm, mai cu preț, subscrîeti la acest fond, singura voastră scăpare!

U. O. are convingerea, că un singur oier nu se va găsi, care să nu subscrive la acest fond!

La fondul pentru valorificarea produselor au subscris până în prezent:

1. Nicolae Muntean, președ. U. O., . . . Lei 5.000—
2. Ion Vonica din Poiana-Sibiului, bibliotecarul U. O. Lei 2.000—

3. Ioan Ţerb din Poiana-Sibiului, cassarul U.O. Lei 2.000—	
4. Bucur Podariu din Răşinari, membru în comitetul U. O.	Lei 1.000—
5. Dumitru Stoian din Poiana-Sibiului, membru în comitetul U. O.	Lei 2.000—
6. Dumitru Ţerb din Poiana-Sibiului, cenzor al U. O.	Lei 1.000—
7. Ion Vonica din Poiana Sibiului No. 20	Lei 500—
	Total Lei 13.500—

— — —

Din motive de economie toate comunicările de interes general ce U. O. avea de făcut, le-a adus la cunoștința Reuniunilor prin revista „Stâna“.

Tot prin revistă s-au cerut și anumite referințe și date Reuniunilor. Multe s-au conformat și multe întârzie cu răspunsurile.

U. O. revine din nou și roagă Reuniunile în restanță să trimită:

1. Tablou de membrii comitetelor Reuniunilor cu profesiunea și adresa exactă a fiecăruia.

La fel pentru cenzori.

2. Tablou cu toți membrii Reuniunii după categorii; adică onorari, fondatori, pe viață și activi, profesiunea și adresa.

3. Procesul verbal de constituire al Reuniunii.

Aceste date Uniunii îi sunt absolut de lipsă pentru complectarea dosarului fiecărei Reuniuni și pentru statistică generală.

— — —

In numărul 4 al revistei din anul curent, U. O. a dispus ca fiecare Reuniune să convoace pe a 3-a zi de sf. Paști o adunarea a oierilor din comuna respectivă.

Uniunea a fixat și ordinea de zi.

S'a cerut să se facă Uniunii câte un scurt raport de

modul cum a decurs adunarea, de cele discutate, și hotărârile luate.

U. O. este informată pe cale particulară, că multe Reuniunii au executat dispoziția dată, îi lipsesc însă confirmările Reuniunilor și rapoartele!

Sunt rugate Reuniunile să trimită câte un scurt raport, asupra adunările numite. Cele, cari nu s-au conformat vor comunica motivele neconvocării adunării.

Currentul pentru cauze comune trebuie susținut de toți!

O cât mai intimă legătură trebuie să fie între U. O. și Reuniunile de oieri.

— — —
O seamă de Reuniuni nu și-au achitat nici până azi taxa de bază către U. O. și taxa de lei: 25 de fiecare membru al Reuniunii.

Stăruim din nou asupra îndatorirei ce au Reuniunile de a-și achita taxele amintite și le rugăm să se conformeze prevederilor statutului Uniunii.

— — —
La timpul său s'a trimis din partea U. O. câte un anumit număr din cărticica „Noui Zări“.

Numele celor, cari ne-au trimis costul lor l-am publicat. Sunt însă multe și mulți cari întârzie cu răspunsul!

U. O. a înțeles să tipărească această cărticică, pentru a da posibilitatea fiecărui oier să se documenteze asupra programului Uniunii oierilor convinși fiind, că servește cum nu se poate mai bine cauza oieritului.

Nu și-a închipuit — și stăruie în această credință — că până în sfârșit se va găsi o singură casă oierească din care să lipsească această a 2-a evanghelie a oierilor!

Răspândiți această cărticică!

Trimiteți Uniunii costul cărticelelor trimise!

Casseria Uniunii confirmă primirea următoarelor sume:					
1.	Dela Reuininea oierilor din Poiana-Sibiului	Lei	320—		
2.	" " " "	Vaideeni	"	320—	
3.	" " " "	Sadu	"	320—	
4.	" " " "	Covasna	"	320—	
		Total	Lei	1.280—	

— — —

Plângeri.

În atenția Dului Prefect al județului Sibiu.

Comuna Daia și-a făcut un izvor de venit din jefuirea oierilor.

Iată cazurile:

1. Ilie Crăciun oier din Râul Sadului a fost învoit cu oile pe hotarul comunei Cașolt. În ziua de 19 Aprilie întorcându-se cu oile depe hotar la strungă în Cașolt, vreo 50—60 dăieni înarmați cu arme, furci și topoare, i-au bătut ciobanul pe Nic. Giurculeț, i-au deșelat 2 oi, iar pe toate celelalte le-au dus depe hotarul comunei Cașolt la obor în Daia, fără nici un drept. Ilie Crăciun s'a dus cu primarul din Cașolt la primăria Daia, unde s'a făcut constatarea, că nici un locuitor n'a suferit nici o pagubă și n'are nici o pretenziune față de Ilie Crăciun, care nici nu le-a călcăt hotarul!

A fost încasat totuși cu Lei 300 taxă de obor! Oierul Ilie Crăciun a înaintat plângerea la parchetul tribunalului Sibiu.

— — —

2. În 18 Aprilie a fost încasat tot de dăieni cu Lei 300 oierul I. Răspopp din Râul Sadului, fiindcă a trecut cu oile pe șoseaua națională.

— — —

3. Tot Ilie Crăciun ne-a mai comunicat sub rezerva confirmării ulterioare, că anume oieri din Tălmăcel ar fi

fost încasați de aceeași locuitori cu Lei 1000 din acelaș motiv, că treceau pe șoseaua națională !

Deodată cu tălmăcenii au voit să-l încaseze a 2-a oară pe I. Răspopp, care ducea mieii la Răsinari.

A scăpat amenințându-i cu revolverul !

— — —
Primăria comunei Veștem a închis în 18 Aprilie crt. câinii lui Oprea Pinciu din Răsinari și i-a ținut la arest 2 nopți și 1 zi !

Așa ceva ați mai auzit ?

In lipsa câinilor, am înțeles că Oprea Pinciu a avut de suferit pagubă din cauza lupilor.

— — —
In 17 Aprilie crt. a trecut cu oile pe drum prin comuna Amnaș oierul Radu Poplăcean din Sibiu, pentru care fapt l-au globit cu Lei 220 și fiindcă ciobanului i-a lipsit un pol, i-au ținut oile închise din această zi, ora 3 d. a. până în 19 Aprilie ora 9 seara.

— — —
In atențunea dlui Prefect de Alba.

In ziua de 15 Aprilie crt. venea dela Hațeg cu 140 oi oierul I. Răspopp. In Sebeș i-a ieșit în drum păzitorul de câmp și sub amenințarea cu revolverul i-a stors Lei 300.

— — —
U. O. este de principiul, că pagubele constatate de organele în drept trebuie necondiționat plătite de ceice le fac, este însă contra gloabelor fără nici un rost !

Uniunea nu aproba de loc pe oieri, cari încalcă voit drepturile altora și-i pune în situația să răspundă : Cum le-ar plăcea dacă necunoscuți le-ar fura din oi, miei, lână sau brânză ?

Desigur nu le-ar conveni !

„Ce ție nu-ți place altuia nu-i face“, spune foarte bine proverbul.

INFORMATIUNI

In ziarul „Curentul” din 28 Aprilie crt. cetim:

Se va ridica prohibirea exportului de lână

Sâmbătă d. a. începând dela ora 5 jum. s'a reîntrunit la ministerul de industrie delegația economică a guvernului. Au participat dnii miniștri Dr. Costinescu, V. Sassu și Richard Franasovici, dnii Dr. Leon și M. Negură subsecretari de stat, precum și dnii G. Gheorghiu, secretar general la ministerul de industrie și M. Durma, secretar general la ministerul de finanțe.

Ridicarea prohiției exportului de lână

Dl Vasile Sassu, ministrul agriculturii, a arătat delegației economice că prohițirea exportului lânei, provoacă scăderea prețului acestei mărfi, deoarece după acoperirea nevoilor interne, rămâne un disponibil însemnat.

La propunerea lui ministru V. Sassu, delegația economică a aprobat în principiu să se ridice interdicția exportului de lână, pentru a î se evita pe viitor deprecierea. În acest scop, dnii subsecretari de stat G. Leon și M. Negură au fost delegați să ia contact cu reprezentanții producătorilor și cu cei ai fabricanților de postav, pentru a se stabili cantitatea care rămâne pentru export. După aceasta se va cere Ministerului Apărării Naționale să arate, dacă nevoile acesteia sunt satisfăcute și deci se poate ridica prohițirea, pusă exportului de lână.

Decizia formală de ridicare a interdicției exportului de lână va fi luată de consiliul de miniștri, în urma avizelor de mai sus.

Articolele nepublicate în numărul acesta, din lipsa de loc, le vom publica în numărul viitor!

Am primit în contul abonamentului:

300 Lei.

JUD. CLUJ. Orașul Cluj: Firma „Vlad et Comp.”

200 Lei.

JUD. SIBIU. Comuna Poiana-Sibiului: Ioan Mănițiu 1210.

100 Lei.

JUD. HUNEDOARA. Comuna Luncani: Păntiloiu Adam, Dăncănețiu Ioan, Adam Hărban.

JUD. SIBIU. Comuna Cisnădie: Dr. Reichart.

Comuna Poiana-Sibiului: Nicolae Nicoară, Muntean Nicolae Nr. 1110, Moisă Stăncioi.

Comuna Răsinari: Bucur Pitaru 282, Șerban Pitaru 448, Iacob Pitaru 494.

JUD. ALBA. Comuna Șugag: Cătă Petru I. Petru.

JUD. TURDA. Orașul Turda: Vonica Ioan.

Orașul Aiud: Vonica Constantin.

Ziare și reviste primite la redacție: „Isus Biruitorul“ Nrri 15, 16, 17, 18, 19 Sibiu. „Calea Nouă“ Nrri 13, 14, 15, 16 București. „Viața Politică și Literară“ Nr. 16 București. „Aurora“, Nr. 114 București. „Glas Românesc“ Nrri 184, 185, Odorhei. „Bravo“, Nrri 161, 162, 163 Arad. „Basarabia Creștină“ Nrri 35, 36 Chișinău. „Luceafărul“ Nr. 3—4 Sibiu. „Tribuna“, Nr. 2 Sibiu. „Românizarea“ Nrri 25, 26, 27 București. „Ardealul“, Nrri 14, 15, 16, 17 Brașov. „Drum Nou“, Nr. 2 T.-Măgurele. „Scânteia“ Nr. 3 Gherla. „Foaia Plugarului“ Nr. 6—7 Constanța. „Acțiunea Pomicolă“ Nr. 4 Fălticeni. „Plaiuri Săcelene“, Nr. 3—4 Satulung-Săcele. „Glasul Nostru“ Nr. 67 Satul Văleni. „Plugarul“, Nr. 4 Brăila. „Frontul“ Nr. 3 București. „Decalog“ Nr. 2 București. „Lumina Satului“ Nr. 4 Grumăzești. „Drum Nou“, Nr. 6, 7 București.

Plata abonamentului la timp este o datorință de onoare!

Nu așteptați ca în fiecare număr să facem apel pentru plata lui.

Ce mai e nou în țară?

Ce mai e nou în politică?

In politică nu s'au mai întâmplat lucruri mari. Incurcăturile dintre țările străine de când cu tulburarea Germaniei pare, că dau de gândit și guvernului. Așa, că dacă se va întâmpla vre-o schimbare de guvern, nu va fi din cauză de politică internă ci din grija de a fi mai bine pregătiți pentru ziua de mâine!

Diferite știri și întâmplări din țară

* **O lege bună.** Parlamentul a votat o lege prin care e oprit orice joc de noroc pe bani. Vor fi pedepsiți cu închisoare dela

6 luni până la un an cei ce vor mai fi găsiți, că se joacă la noroc pe bani. Aceasta e o lege foarte bună. Mulți oameni își pierdeau averea pela jocurile de cărți de prin crâșme. Ba la orașe erau anumite cluburi în care se jucau oamenii fel de fel de jocuri de noroc. Acum mai sunt iertate numai rămășagurile și loteria de stat.

* **Gata și cu ghicitoarele.** O altă pacoste erau și ghicitoarele. Mai ales cele „vestite” de pe la orașe. Dar nici cele de prin sate nu erau mai breze. Toate ghicitoarele trăiau din minciuni și jecmăneau lumea. Guvernul a luat hotărârea de a opri orice fel de ghicitorie. Ghicitoarele de noroc au sărit ca arse. Las să muncească și ele, ca să trăiască după sudoarea feții, nu după înșelătorii.

* **Au fost aleși 3 episcopi noi.** În zilele de 28, 29, 30 Aprilie s-au ales trei episcopi noi în locurile rămase goale dela Oradea, Cluj și Argeș. La Oradea a fost ales episcop Nicolae Popovici profesor din Sibiu, la Cluj a fost ales Nicolae Colan tot din Sibiu, iar la Argeș a fost ales Grigore Leu-Botoșeneanu.

* **A murit și episcopul Nichita dela Argeș.** De-o vreme încocace mor mereu din episcopi. Las, că toți erau bătrâni. Dar parcă prea se ia unul după altul. Acum a murit și episcopul Nichita dela Argeș în vîrstă de 72 de ani.

* **De Paști** în București s-au mâncat 4 milioane de ouă și 100 mii de miei.

* **Tot în București** se mâncă în fiecare an un milion și jumătate de broaște. Căci sunt unii cărora le place carneala de broaște tinere primăvara.

* **Luna Bucureștilor.** Ca și în anul trecut va fi și în anul acesta o lună a Bucureștilor. Luna Bucureștilor va ține dela 9 Mai la 9 Iunie și cine vrea să meargă la București are reducere pe trenuri de 50 la sută în zilele de peste săptămână și de 75 la sută dacă se duce Sâmbăta și se întoarce Luni.

* **Ați știut, că** din 385 de deputați câți avem, numai 23 au vorbit mai mult de 10 ori în Parlament? 5 deputați nici n'au dat prin parlament, iar 96 n'au ținut nici o cuvântare. În schimb la alegeri să te ții la ei nene...

* **Tifosul** a făcut prăpăd în Basarabia și în alte părți. Tifosul e o boală rușinoasă, căci e răspândită de păduchi.

* **Ciobanii** nu se îmbolnăvesc de tifos, căci păduchii, se zice, că nu mușcă din pielea prea unsuroasă...

* **Tifosul și săpunul.** În Olanda se folosește 24 kgrame săpun pe cap de om într'un an, iar la noi abia o jumătate de kgram de cap de om pe an. De aceea a venit tifosul să-ne macine.

* **E plină țara de bani falși.** Aveți de grije când luați bani de 100 și de 250 lei căci sunt mulți falși.

* **O femeie naște 5 copii pisici.** S'a întâmplat în județul Bihor și minunea asta.

* **Petrache Lupu dela Maglavit** a fost puțin bolnav. În săptămânile Patimilor el postise post negru câteva zile. Din cauza asta a slăbit. Acum e iar sănătos și predică mereu la miile de oameni. În noaptea Invierii s'au făcut mai multe minuni la Maglavit. Au fost până la 10 mii de oameni.

* **Marele Voievod Mihai a dat examen de sergent și a reușit foarte bine.**

* **Păsunatul în pădurile statului** a fost lăsat și în anul acesta liber pentru vite.

* **Au spintecat oile** ca să scoată mieii din ele. Asta s'a întâmplat în Basarabia unde sunt oi brumării ale căror pielușici sunt foarte scumpe.

Ce mai e nou în străinătate?

* **Războiul din Abisinia** merge înainte. Italienii ocupă mereu din marea țară a Abisinienilor. Au ocupat mai multe orașe. S'a dat o luptă mare, care a ținut 12 ciasuri. Insuși Negusul conducea pe Abisinieni. A fost un măcel groaznic. Italienii cu aeroplane și tunuri multe au sdrobit pe bieții Abisinieni, cari s'au luptat vîțe-jeste. Acum Italienii înaintează repede către Adis-Abeba capitala Abisiniei pe care o vor ocupa în curând. Negusul Abisinienilor e tot pe front. Postește și se roagă lui Dumnezeu pentru țara și poporul lui. E o pildă înduioșetoare. Văzând Anglia, că Italienii ocupă mereu din Abisinia își arată din nou dușmănia. Neînțele-gerea asta poate aduce un război între Anglia și Italia.

* **Cum mai merg frâmantările din Europa?** După ce Germania a călcăt tratatele de pace, era gata să înceapă un nou război între Franța și Germania. După ele ar fi intrat în război și aliatele lor și focul s'ar fi întins repede. Dar lucrurile s'au potolit. Germania și-a făcut mendrele și ceilalți au stat pe loc cu buzele

umflate, căci au văzut, că nu este destulă unire. *Austria* văzând, că acum oricine și poate face de cap, a călcat și ea tratatele de pace introducând serviciul militar obligator. *Ungaria* stă gata să calce și ea tratatele pe care le poate călca. *Bulgaria* și *Turcia* la fel. Și asta pentrucă între Anglia și Franța nu e destulă înțelegere. Și pe când doi se ceartă al treilea câștigă.

* **Rusul și Japonezul** deasemenea stau de mult pe picior de bătaie. Mărul de ceartă e biata China din care vrea să îmbuce și Rusul nu numai Japonezul. Acum Rusul și Japonezul se hârâie ca doi câni lângă un ciolan. Încăerarea poate veni cât de curând.

* **Tulburări sângeroase în Palestina.** În Palestina țara de baștină a jidaniilor, e de mult o ceartă mare între arabi și jidani. Anume arabii stăpânesc Palestina de mult și sunt mai mulți ca jidani. De o vreme însă jidani din toate părțile lumii au început să vină și să se aşeze în Palestina. Arabii se văd cotropiți de jidani și nu le mai îngăduie să se aşeze în țara lor. De aci certuri, bătăi și omoruri între arabi și jidani în Palestina.

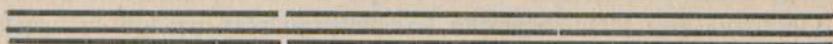
Jidanii nici în țara lor n'au loc și liniște. Greu blestem dela Dumnezeu pe capul lor pentrucă au răstignit pe Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu.

* **Paștile în Rusia.** Anul acesta pentru întâia dată de când cu bolșevicii, au putut și creștinii din Rusia să serbeze Paștile în voie. În sfârșit după aproape 20 de ani au putut și Rușii să-și zică fără teamă: „Hristos a înviat“ — „Adevărat c'a înviat!“

* **In Ungaria s'a desfințat bacășul.** Printr'o lege în Ungaria s'a oprit ca cineva să mai primească bacășuri, cum cerea chelnerii.

* **In Polonia va fi încoronat regele țiganilor.** Încoronarea va avea loc în curând la Varșovia.

N. V.

„STÂNA“

REVISTĂ PROFESIONALĂ ȘI DE CULTURĂ
ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

Director: NICOLAE MUNTEAN
